

NAŠE TROJÍ POKUŠENÍ

První dny postní doby máme za sebou. Texty první neděle postní se zabývají pokušením. „Žádost těla, žádost očí a honosný způsob života...“ (1 Jan 2,16) – takto stručně hodnotí apoštol Jan trojí pokušení, kterému je vystaven v životě každý z nás. S tímto trojím pokušením se jako člověk setkává i Ježíš.

„Řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb...“ První pokušení nabízí pohodlný život bez velké námahy. Bez potíží dosáhnout mnohého. Je to ve skutečnosti služba vlastním smyslům, vlastnímu tělu. Je zde obsažena lehkomyšlnost života „ono nějak bude, ono to nakonec vždycky nějak dopadne...“, i malá odpovědnost vůči plnění vlastního poslání. Kdo podlehne tomuto pokušení v jeho různých formách, nesmí se divit jeho následkům. A ty mohou být dalekosáhlé! Manželské a rodinné problémy se neřeší domlouváním se, vzájemným pochopením, neřeší se obětavostí a službou, vždyť je to namáhavé a nejisté! A tak se někdy vše řeší „lehce a rychle“- odchodem z manželství. Samozřejmě s příslušnými následky (nejen) na dětech. Člověk ovšem může prvnímu pokušení podlehnout v každém mezilidském vztahu, v každé zdánlivé maličkosti - neochotě, svárliivosti, nesnášenlivosti... Vždyť přece posloužit druhému, pochopit ho nebo ho omluvit je tak namáhavé!

„Všechnu tuto moc a slávu dám tobě, jestliže se přede mnou skloníš...“ V tomto druhém pokušení se nejvíce projevuje podstata ďábla jako lháře a otce lži. Vždyť co může ďábel nabídnout opravdu hodnotného a trvalého? Pod rouškou zdánlivého zisku vede člověka vlastně k modloslužbě, ke službě „něčemu“ místo služby jedinému Bohu. Žádost našich očí je veliká. Sv. Makarios říká o očích,

které jsou pod vlivem žádostivých vášní, že jsou to šelmy, které se okamžitě vrhají na svoji kořist. Mnohé se totiž našim očím zdá lákavé a přitažlivé. Snadno přestaneme rozlišovat potřebné od zavádějícího luxusu. Kdo z lidí přizná, že když něco uvidí, už to potřebuje? Ježíš nám připomíná, že nemůžeme sloužit dvěma pánům, protože jednomu budeme sloužit a druhého zanedbávat. A rozhodně by to neměl být Bůh, koho ve svém životě odstavíme do pozadí!

„Vrhni se odtud (z chrámu) dolů...“ V třetím pokušení jde o vzbuzení údivu, nadšení davu při pohledu na neobyčejný výkon. Svou mesiášskou moc by tak Ježíš obětoval svému, pouze lidskému, úspěchu. Neunikneme pokušení toužit po výjimečném postavení. Nemusí se jednat přímo o pýchu. Ruku v ruce s ní jdou totiž lidské ohledy, zakládání si na nepodstatných skutečnostech (vzhled, kontakt s nějakou celebritou, osobní důležitost...) Jde o touhu někoho svým chováním oslnit, zviditelnit se před druhými, aby nás obdivovali. Sv. František Saleský s nadsázkou říká, že jde o chybu docela směšnou, která však má tuhý život, umírá prý „až půl hodiny po smrti člověka“. Ještě při posledním vydechnutí nás totiž často vážou lidské ohledy.

„Nevyrovnanosti, jimiž trpí dnešní svět, souvisí s hlubší rozpolceností, jež tkví v srdci člověka...“ říkají koncilní otcové v Konstituci o církvi v dnešním světě. Každé nezvládnuté trojí pokušení, každé nevážené zahrávání si s ním neohrožuje jenom můj duchovní život, ale rovněž všechny lidi kolem mne. Proto na počátku postní doby stojí před námi příklad Ježíšova boje s pokušením. Přeji mnoho zdaru v této době po boku našeho Pána.

otec Pavel

DOKUMENTY Z BÁNĚ JAKUBOVICKÉHO KOSTELA (část.1)

Při protokolárním otevření 3 kovových schránek ze sejmuté věže a makovice Jakubovického kostela dne 5. února 2007 na Obecním úřadě v Dolní Čermné byly nalezeny ve třech plechových tubusech dokumenty s letopočtem z roku 1857, z roku 1897 a z roku 1925 (to jsou léta oprav věže kostela). Dokumenty byly psány německy, proto musely být nejprve přeloženy. Postupně zveřejním všechny dokumenty. Dnes čtenářům Poutníka přináším překlad dokumentů z roku 1859, kdy byl zcela dostavěn kostel a dodatečně slavnostně instalována makovice na věž kostela sv. Antonína Paduánského v Jakubovicích, tehdy ještě samostatné obce. Je tedy jisté, že zděný kostel, který nese nad vchodem letopočet 1850 neměl tehdy ještě věž. Svěcení kostela se konalo 26. října 1857. Věž nebyla ještě definitivně zastřešena. Zcela byla dokončena, tj. umístěna makovice a kříž, až v roce 1859. Svěcení kostela se však konalo již v roce 1857.

Dokument nese nápis:

„Ve jménu Nejsvětější, nerozdílné Trojice Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Už začátkem 17. století stála na tomto místě k oslavě Boha a k počtě našeho svatého patrona a ochránce sv. Antonína z Padovy kaple. Soukromá dřevěná kaple byla postavena od mnoha zbožných ctitelů a místních lidí. Na konci téhož století byla

kaple zvětšena. Tato kaple byla léta Páně 1832 z venku omítnuta, uvnitř vymalována a tehdejším panem farářem z Čermné, důstojným pánem Ignácem Hüblem, a tehdejším představeným obce, panem František Springerem, prohlášena za veřejnou kapli. První oběť mše svatě byla tam konána 13. července 1832 za všeobecného jásotu celé vesnice. Mše svatá byla sloužena výše jmenovaným důstojným pánem Ignácem Hüblem. Zdi dřevěné kaple s provedenou pískovcovou omítkou však záhy ztrouchnivěly proti všemu očekávání. Celá stavba hrozila zřícením. Proto v roce 1849 byla důstojně zbouraná. Poslední mše svatá byla za všeobecného smutku všech domácích obyvatel přinesena Bohu dne 3. června 1849. Zbožná horlivost pro slávu Boha a planoucí touha po posvátném místě Pána, hnala zbožné občany k rozhodnutí postavit prostornější kapli, odpovídající předpisům, z tvrdého materiálu. Skutečně byl v důvěře v pomoc Boží a z nevyčerpatelného pokladu křesťanské dobročinnosti už 1. července 1849 položen základní kámen k plánované kapli. Za zvláštního dobrodiní tehdejšího starosty a dědičného soudce Petra Pirkla, který se stavbou začal, stavbu řídil zednický polír Jan Domesle z Jakubovic, z čp. 67.

V té době vypukly v rakouské monarchii politické nepokoje. Neúrodné roky a nezaměstnanost v těchto těžkých dobách překazily a zpomalily stavbu na nějakou dobu, bez toho, aby zbožná horlivost občanů Jakubovic ochladla. K umožnění pokračování ve stavbě se obrátili občané a představitelé obce s důvěrou, jako na útočiště, na všeobecně známou šlechtnost právě panujícího svrchovaného knížete lanškrounsko-lanšperského panství Aloise Josefa von Lichtensteina, který obci, na obec připadající dluhy za rok 1848 na 269 zlatých, milostivě odpustil a věnoval na účel, o kterém se hovořilo (postavení kaple). Potom se jakubovičtí obrátili k Ježímu c. k. veličenstvu, vládnoucí císařovně Alžbětě, k vysoce urozené manželce c. k. apoštolské Vznešenosti, nyní vládnoucího císaře Františka Josefa I., která blahosklonně věnovala 100 zlatých. Dále se ještě obrátili na c. k. apoštolskou Vznešenost, v Praze vládnoucího císaře, Ferdinanda I. Dobrotivého, který milostivě věnoval na stavbu 500 zlatých. Díky tomu a dalším štědrým sbírkám u domácích obyvatel, stala se obec schopnou postavit ne pouze kapli, ale i symetrickou zvonici. Venkovní budovu k dokončení stavby přivedli nasazením věžního knoflíku (makovice v roce 1859).

Předložený, stěsnaný a jednoduchý pamětní spis předkládáme my, níže podepsaní, ve jménu Božím a s přímluvou sv. Antonína a bohatým nebeským požehnáním vám, našim milým potomkům, v této plechové schránce. Je to znamení naší upřímné lásky a křesťanskokatolic-kého společenství s prosbou, abyste byli stále sto se považovat jako spoluobčané svatých a nájemníci Boží. Vše je založeno na základech apoštolů a proroků a na základním kameni, kterým je Ježíš Kristus, abyste vyrostli do svatého chrámu Páně a do příbytku Božího v Duchu svatém.

Modleme se navzájem, abychom se stali blaženými! Amen! Amen!

Jakubovice, v pondělí po slavnosti posvěcení chrámu, dne 26. října léta Páně 1857.

Podepsaní: P. Josef Tupec, farář v Čermné	Václav Jáhna, starosta Horní Třešňovec
P. Severin Beran, kooperátor farnosti	Jan Kohler, dědičný majitel usedlosti
P. František Šmíd, kaplan	??? (nečitelné jméno, tesařský mistr
František Hübl, starosta obce	Jan Doubrava, tesař z Čermné
Ignác Kužílek, učitel	Václav Domesle, tesař z Jakubovic
Jan Hübl, radní	Jan Doubrava ml., nasadil kříž a makovici
František Schmeiser, radní	Vincenc Marek, tesař z Čermné
Petr Pirkl, radní	Jan Spatl, starosta z Ostrova
Ignác Rendlík, člen výboru	Antonín Janisch, z Ostrova
Josef Hübl, člen výboru	Josef Hübl z čp. 17
Antonín Müller, člen výboru	

Potom díky velkým darům dobrodinců došlo k výstavbě našeho domu Božího, který byl zhotoven až na střechnu věže. Dostavili se následující dobrodinci, kteří přinášely své skromné dary, aby se střešní vazba, krový a další mohlo dostavěti.

Mimo toho dal každý sedlák, jakož i domkář, dle možností 12 - 30 krejcarů v mincích na pomoc dostavby střechy věže. Dne 26. října 1857 byl pod vedením našeho důstojného pána P. Josefa Tupce z Čermné, vedoucího závodu Jana Nickla z čp. 57, Janem Doubravou z Čermné a za současných přítomných vážených hostů z okolí, zvláště z Lanškrouna a celé naší obce, přihlíženo k nasazení kříže na špici věže kostela. Tehdejší představený obce pan František Hübl z čp. 20 s radními panem Janem Nicklem z čp. 57, Bernardem Beneschem z čp. 55 a panem učitelem připravili oslavu této události.

Vazba krovů střechy, jak kostela tak i věže, byla provedena podle plánu pana Leopolda Schmela, toho času mistra tesařského z Lanškrouna.“

Další dokument popisuje odpověď c. k. Okresního úřadu v Lanškrouně na žádost představených Jakubovic ohledně oslav:

„Na vědomí předsednictvu obce v Jakubovicích, dne 20. října 1857.

Na vaši žádost bylo povoleno odstřelit několik ran z hmoždířů u příležitosti nasazení věžní makovice a kříže na kapli v Jakubovicích. Dne 26. října letošního roku (1857), bude proveden odstřel pod nutným dohledem policie, která obdrží potřebné instrukce o nutných opatřeních, aby vykonával ládování a odpálení hmoždířů pouze individualista obezřetný a znalý manipulace, aby se zabránilo případnému neštěstí.“

Další dokument obsahuje přiložený jmenný seznam 93 domácích Jakubovic v 81 domech, které věnovaly peníze na výstavbu kostela. Výše peněžních darů nejsou uvedeny. Vedle čísel popisných a příjmení jsou někde uvedeny zajímavé poznámky. Na

příklad u čp. 37 je uvedeno Josef Müller, obecní posel. U čp. 52 Jan Jahna, strážmistr a člen výboru. U čp. 67 Jan Domesle, zednický mistr při stavbě kostela. U čp. 75 Jan Langer, obchodník s marcipánem. U čp. 76 Ignác Schubert, učitel. U některých ženských příjmení je uvedené, že jsou vdovami.

Ze seznamu lze vyčíst i nejčastější německá příjmení v Jakobovicích: Domesle (10×), Scholz (3×), Müller (12×), Hübl (13×), Janisch (3×), Pirkl (4×), Nickl (10×), Rösler (3×), Appl (2×), Bendeck (2×) a Jahnn (7×). Mezi 93 uvedenými příjmeními rodin je 5 příjmení ryze českých: Janda, Skalický, Merta, Suchdol a Janků. Spočítáme-li poměr mezi německými a českými příjmeními, vyjde nám, že cca 5 % obyvatel Jakobovic bylo české národnosti.

Nejvyšší domovní číslo bylo čp. 81. V několika domech jsou vedeny i dvě domácnosti. Kdybychom v průměru počítali na jednu domácnost 4 osoby (a jsem přesvědčen, že byl průměr vyšší), bydlelo by v roce 1859 v Jakobovicích kolem 370 obyvatel K počtu obyvatel v současné době je zabydlenost 3,7× menší než v roce 1859.

Velmi zajímavým dokumentem je **Katalog diecéze Hradec Králové z roku 1856**. Začíná seznamem všech hradeckých biskupů od založení biskupství. Dále Katalog uvádí jména tehdy 6 katedrálních kanovníků: Sigismund Seidl, Josef Stránský, František Paul, Jan Stárek, Jan Pažout a Josef Jániš) a 6 kapitulárů: Václav Valenta, František Seraf. Pelikán, Antonín Stránský, Jan Nepomuk Rais, Jan Nepomuk Jansa a František Xaver. Lampa, katedrálním děkanem byl Vincenc Praský. Na konzistoři byli uvedeni: Václav Valenta, František Pelikán, Antonín Stránský, Jan Rais, Jan Jansa, František lampa a Jan Pazour. Je zde uveden i seznam 19 děkanátů s jmény děkanů, 11 vikariátů se jmény vikářů a pedagogický sbor Teologického institutu a semináře. V kněžském semináři studovalo v I. ročníku 21 studentů, ve II. ročníku 20 studentů, ve III. ročníku 20 studentů a ve IV. ročníku 16 studentů. Celkem 87 studentů bohosloví, mezi nimiž jsou i řádoví studenti. Je zajímavé, že příjmení jsou z 97 % česká a objevují se i ve farnostech, kde sídlili čeští Němci.

Katalog pokračuje jmény jednotlivých farářů a kaplanů v jednotlivých farnostech. Jsou zde uvedeni patroni kostelů, včetně filiálních podle děkanátů a vikariátů. Děkanát Lanškroun má obsazeno všech 19 farností 36 kněžími: Libchavy 1 farář + 1 kaplan, Česká Třebová 2 + 2, Čenkovice 1 + 1, Čermná 1 (Tomáš Rošt) + 2 (Vincenc Mlejnek a Severin Beran), Jablonné 1 + 1, Knapovec 1 + 0 Lanškroun 1 + 4, Dolní Dobrouč 1 + 1, Velká Řetová 1 + 1, Ostrov 1 + 0, Ústí n. O. 1 + 3, Rudoltice 1 + 0, Žichlínek 1 + 0, Horní Heřmanice 1 + 1, Damníkovo 1 + 1, Třebovice 1 + 0, Bystřec 1 + 0, Výprachtice 1 + 0 a Orličky 1 + 0. Dále jsou uvedeni řádoví bratři včetně noviců, jichž je 171 ve 13 řádech a kongregacích diecéze. Nato následuje abecední seznam všech kněží i kaplanů diecéze s daty narození a ordinování. Diecézních kněží, včetně řádových, v diecézi působil 791!!! Překvapivé údaje vykazují i počty věřících v jednotlivých farnostech. Např. **Čermná, vč. filiálních obcí má 5 125 katolíků, 1010 nekatolíků, Žid není žádný, Lanškroun má 9 826 katolíků, 22 nekatolíků, Žid není žádný.** Katalog zakončuje Index filiálních obcí diecéze s filiálními kostely a kaplemi s odvoláním do které farnosti patří s odkazem na stranu Katalogu.

Z dokumentů zpracoval: Vlad. Jansa, kronikář

INFORMACE Z PORADY EKONOMŮ FARNOSTÍ NA BISKUPSTVÍ

Porada se konala 31. ledna 2009 ve velkém sále Nového Adalbertina v Hradci Králové. Generálním vikářem P. Holubem bylo přítomným ekonomům farností sděleno, že končí éra finanční pomoci diecézi:

- končí finanční dary ze zahraničí (od roku 1992 obdrželo Biskupství 150 mil. Kč a 200 osobních automobilů), které se přesouvají do chudších oblastí,
- končí prodej far jako zdroj příjmů,
- končí realita nevyrovnaných rozpočtů,
- neustále se rok od roku snižují dotace státu církvím,
- zadluženost biskupství (zůstatek úvěru na rekonstrukci Adalbertina) je 29,6 mil. Kč.

Proto bude nutné vytvářet **fond solidarity** pro finančně nesoběstačné farnosti v diecézi. Farnosti budou odvádět peníze z těchto zdrojů:

- 10 % z prodeje majetku farností, pokud nějaký bude prodáván,
- 10 % z čistého ročního zisku farností (příjem farnosti – náklady farnosti),
- 7 % z čistého platu faráře, který bydlí na faře (něco jako bytový nájem),
- 10 % **ze všech sbírek farností**, vyjma účelových sbírek vypsanych biskupstvem, které se odvádějí celé.

Desetiprocentnímu odvodu na biskupství nepodléhají dary od fyzických a právnických osob. To znamená, že pokud věřící předá finanční dar knězi v hotovosti, nebo jej odešle složenkou na účet farnosti, (buď jednorázově, nebo trvalým příkazem) nebude muset farnost zatím odvádět z těchto peněžních darů 10% na biskupství.

Pokud by farníci chtěli peněžním darem přispět na opravu farního kostela, uvádíme **účet farnosti u ČSOB: 155 816 135/0300**, variabilní symbol uvést 0111, konstantní symbol 0558.

Inform. js.

POCHOD PRO ŽIVOT 2009

V sobotu dne 28. 3. 2009 proběhne v Praze již 9. ročník Pochodu pro život. Prosím touto cestou všechny lidi dobré vůle, kterým není lhostejný osud těchto maličkých mučedníků pokroku a do nebe volající pýchy a bezbožnosti, aby podle svých možností podpořili tuto akci buď přímou účastí nebo modlitbou. Tento hřích, stejně jako všechny jiné, se totiž týkají nás všech. Jak učí naše Svatá církev, neexistuje soukromý hřích. Každým hříchem, byť skrytým, trpí celé lidstvo. Také proto vyznáváme svůj hřích před Bohem a před lidmi. Tuto problematiku nám pomůže pochopit osobní svědectví paní dr. Glorie Polo s názvem: „Stála jsem u brány nebe a pekla“, která, jak sama říká, je její cestou od zdání k bytí a od iluze k pravdě. Co se tedy ve skutečnosti děje v okamžiku zabití nenarozeného dítěte a jaké to má následky pro náš život?

Dr. Glorie Polo k tomuto tématu říká: „Když dojde k potratu, pak duše křičí a sténá čirou bolestí, i když se ještě neutvořily žádné oči a údy. A celé společenství svatých, celý onen svět vnímá tyto výkřiky a toto sténání, když je vražděna nová, za pomoci Boží stvořená duše. Celá nebeská klenba sebou při tomto výkřiku škubne a je ho slyšet od jednoho konce k druhému, hlasitě a zřetelně jako ozvěnu na horách. V pekle jsou také slyšet hlasitě výkřiky, ale tam jsou to výkřiky jásootu, které vydávají všichni démoni k slavnosti dne a předvádějí při tom tanec radosti.

A bezprostředně po tom se v pekle otevírá několik pečeti a vycházejí ohavní strašidelní duchové, kteří jsou vypuštěni na zem, aby znova pokoušeli celé lidstvo a sváděli na scestí. A důsledkem toho je, že lidé jsou stále více zotročováni satanem, stále více propadají žádostivosti a požitku,.....

Máme vůbec ještě představu, kolik dětí je denně zabito na celém světě?.....

Brodíme se v krvi těchto nevinů a vůbec to už nepozorujeme. Je to pro nás normální a patří to ke všednímu životu. Když se někdo postaví proti potratu, je označován za fanatika a konzervativce, za staromódního a poněkud pomateného. A to je jeden z největších triumfů pro pekelného knížete satana. Jak bude postaráno o náš svět, jestliže cenou za nevinnou krev každého jednotlivého nenarozeného je to, že je na zem vypuštěn nový démon? Brzy se náš svět zatemní čistě kvůli démonům, kteří byli vypuštěni. (str.40)

Nyní tedy snadněji chápeme výrok Matky Terezy při návštěvě B. Clintona v Bílém domě, že největší překážkou míru ve světě jsou umělé potraty.

Také naši zákonodárci se chovají jako smyslů zbavení. Návrh zákona o specifických zdravotních službách dorazil do Parlamentu a tak teprve nyní je k dispozici oficiální verze. Přes některé pozitivní prvky (ale spíše kosmetické) návrh předčil nejhroší obavy:

- návrh zákona rozšiřuje možnost podstoupit umělý potrat i pro ženy ze zemí EU
- návrh zákona rozšiřuje možnost zabít těžce postižené děti až do okamžiku porodu (dnes je možné do 24. týdne).

Tento návrh se do parlamentu dostal i s přispěním všech našich lidoveckých ministrů, s odvoláním na evropské právo.

Co tedy dělat? Bojovat. Ale jak? To se dozvíme z listu svatého Pavla k Efezským, kapitola 6. 10 – 17 s názvem: „Výzbroj proti zlému“.

A tak bratři, svou sílu hledejte u Pána, v Jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy

opásání kolem beder pravdou,

obrnění pancířem spravedlnosti,

obuti k pohodové službě evangeliu pokoje

A vždycky se štíte víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také přilbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží

Naším cílem je k větší cti a slávě Boží chránit sebe, své blízké a své bližní před věčným zatracením. A kdo je náš bližní to víme.

V sobotu dne 28. 3. 2009 začínáme mši svatou v Chrámě Páně sv. Jiljí (nachází se několik desítek metrů od Betlémské kaple směrem na Staroměstské náměstí) v Husově ulici ve 13.00 hod. Po té se sejdeme na Staroměstském náměstí ve 14.00 hod. Odtud se společně za modlitby Svatého růžence vydáme na Václavské náměstí, kde bude pochod asi v 16.00 hod. zakončen.

Doporučené spojení je vlakem z Ústí nad Orlicí v 9.21 hod.

Od posledního Pochodu pro život v roce 2008 bylo zraněno dalších 25 tisíc matek a stejný počet dětí před narozením usmrceno. A to i kvůli lhostejnosti a mlčení mnoha z nás, kteří jsme takovému osudu unikli. Bezohledný zákon nadále umožňuje, aby byly další a další ženy k zabíjení svých dětí nuceny a tak hluboce zraňovány. (prolife.cz.)

Tonda Mariánka

Pochod pro život
Praha, 28. březen 2009

AHOJ DĚTI!

Dnešní neděle je první březnová. Začíná tedy měsíc, který podle kalendáře označuje příchod jara. Kromě toho jsme minulý týden zahájili postní dobu. Dobu, která začíná Popeleční středou a končí Velikonocemi. Tato doba trvá 40 dnů a je pro nás velmi důležitá.

Po chvílích karnevalů, maškarních bálů a veselých zábav se máme ztišit a věnovat více svého času Pánu Bohu. Najít si čas k modlitbě, k rozhovoru s Bohem. Zkusit si i půst, což znamená, že si něco odřekneme. Třeba to, co máme moc rádi a vzdáme se toho. A pak také zkusme věnovat něco svým bližním. Nemusí to být ani nic, co se dá vzít do ruky. Někdy stačí náš úsměv, naše slovo, náš čas k povídání, návštěva nemocného kamaráda.

Na obrázku je pro vás dnes připraveno velké bludiště. Pomůžete malému medvědovi, který plave v sudu na dně hluboké studně, dostat se ven? Najdete pro něho správnou cestu, kudy se dá vylézt nahoru za kamarádem? Medvěd je totiž hodně nerozhodný, a tak potřebuje pomoc. Vy mu ukážete, že se při hledání cesty rozhodovat umíte. Budete to

totíž v postní době potřebovat k tomu, co jsme si řekli, tedy ke správnému rozhodnutí k modlitbě, postu a almužně. Přeji vám, aby se to všechno dobře dařilo a vy se tak den po dni připravovaly na Velikonoce.

(Otazníček)

Pro starší:

Obrázek pro menší děti dnes dobře poslouží i vám – starším. Začneme otázkou: Nejsem i já jako ten bezradný medvěd, který plave v sudu na dně studny, škrábe se všemožně ven, ale bez úspěchu? Zoufá bez pomoci, místo toho, aby se zastavil, zvedl hlavu a nahoře uviděl nabízenou pomocnou ruku Toho, který o nás všechno ví a chce nám pomoci. Jen čeká, až pochopíme, že se Mu máme a můžeme se všemi problémy světit.

Začíná postní doba. Vybízí nás k opravdovému zklidnění, je to nabízená milost a my ji máme využít. Ztišit se, zastavit proud myšlenek a nic neříkat – jen naslouchat... určitě nám chce Pán něco důležitého říct. Udělat Mu místo i tím, že zakusíme půst a jeho sílu. Možností je určitě celá řada a je na nás, co si vybereme. A nakonec nezapomeňme na třetí důležitý prostředek postní doby – almužnu. Ne vždycky má drahý a velký dar takovou cenu jako to, co je třeba nepatrné, ale hlavně upřímné. Někdy možná úsměv darovaný opravdu srdečně a v pravou chvíli dokáže udělat větší zázrak než zlatý šperk.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Spojením čísel měl vzniknout obrázek, který znázorňuje setkání svaté rodiny se starcem Simeonem.

Slova ukrytá ve větách: 1. Světový, 2. den, 3. nemocných, 4. nemoc, 5. strádání, 6. bolest, 7. modlitba.

MAŠKARNÍ PLES V DOLNÍ ČERMNÉ

Už několik let jsme v Orlu uvažovali o uspořádání maskarního plesu před masopustem. Vždyť dětské karnevaly se vždy vydařily, tak proč né maskarní ples. V loňském roce při výroční schůzi byl maskarní ples zařazen do plánu spolu s Ř.k.farností v Dolní Čermné.

A tak v sobotu 14. února 2009 jsme společně uskutečnili po dlouhé době v Dolní Čermné maskarní ples. Ples připravovalo mnoho lidí jak z řady Orlů, tak mnoho dobrovolníků z farnosti. Úderem 19. hodiny se na sále Orlovny objevily první masky a později přišel průvod masek, který odpoledne procházel po celé vesnici. A tak se na sále pohybovali Jeníček a Mařenka, roj vos, princezny, šachová figurka, číslo 11 88, koník,

medvěd, červená Karkulka, cikánka a jiné krásné masky. Ale nejenom masky pohybuující se na sále, ale i prodávající a obsluhující byli částečně maskováni jako čarodějnice, fotbalista, Čičanka a jiní. Pro všechny účastníky plesu byla připravena velmi pěkná a bohatá tombola s hlavní cenou, koloběžkou pro dospělé. Asi ve 22:00 byly vyhlášeny a odměněny nejlepší masky. Potom ples pokračoval až do ranních hodin. K zábavě i tanci hrála skupina Jožky Vondráčka. I jí patří dík za pěknou zábavu.

Na závěr bych chtěl poděkovat jak za jednotu Orla, tak za Ř.k.farnost v Dolní Čermné všem sponzorům, kteří podpořili svými dary maskarní ples, všem kteří se podíleli na jeho přípravě i na závěrečném úklidu, všem kteří vařili, prodávali, obsluhovali, hráli, zpívali a hlavně i těm, kteří se plesu zúčastnili ať v masce nebo bez masky.

Věřím, že se maskarní ples vydařil a máme všichni na co vzpomínat. A pokud nám dá Pán Bůh zdraví a bude to možné, rádi bychom v příštím roce maskarní ples opět pořádali.

Věřím, že se maskarní ples vydařil a máme všichni na co vzpomínat. A pokud nám dá Pán Bůh zdraví a bude to možné, rádi bychom v příštím roce maskarní ples opět pořádali.

František Severin

MODLITBA

ZA 7. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ POUŤ A 4. MISIJNÍ DEN DĚTÍ

„Pro krásnější svět“

V České Třebové, v sobotu 30. května 2009

Nebeský Otče,

děkujeme Ti, že nám denně prokazuješ nekonečné množství své dobroty a lásky.
Prosíme Tě o vnímavé a pokorné srdce, abychom v chudých dokázali rozpoznat **Tvého Syna Ježíše Krista** a pomáhat trpícím.

Veď nás svým Svatým Duchem,

ať jsme dobrými misionáři,

nasazujeme svůj život pro šíření radosti

Evangelia,

dělíme se o úžasný dar víry se všemi lidmi světa

a spolupracujeme na Tvém díle vykoupení.

Svěřujeme do Tvých rukou

7. celostátní Misijní pouť a 4. Misijní den dětí.

Žehnej všem účastníkům a těm, kdo setkání připravují,

dávej sílu, vytrvalost, radost i odvahu.

Sv. apoštol Pavle, oroduj za nás.

Sv. Františku Xaverský, oroduj za nás.

Sv. Terezie z Lisieux, oroduj za nás.

Všichni svatí misionáři, orodujte za nás.

Maria, Královno misíí, prosíme o Tvou mocnou ochranu.

Amen.

AŽ PŘÍŠTĚ BUDEŠ MÍT POCIT, ŽE S TEBOU BŮH NIC NESVEDE, VZPOMEŇ SI, ŽE...

Noe se občas opil do němoty.

Abraham byl příliš starý.

Sára byla neplodná.

Izák byl přehnaně důvěřivý.

Jákoab byl úskočný.

Lea byla ošklivá.

Josef Egyptský prožil těžkou šikanu.

Mojžíš měl zraňo z dětství a byl agresivní.

Gedeon měl strach a chtěl utéct.

Rachab byla prostitutka.

Jeremiáš a Timotej byli příliš mladí.

David měl na kontě cizoložství a úkladnou vraždu.

Jonáš utekl před Hospodinem.

Noemí byla vdova.

Jób přišel o rodinu, o majetek a propadl depresi.

Jan Křtitel byl bezdomovec a pojídal hmyz.

Svatý Josef neměl odjakživa mariánskou úctu – chtěl Marii poslat pryč.

P. Maria místy nechápala, jak to Pán Bůh myslel.

Ježíš v pubertě utekl rodičům a ještě se divil, co mají za problém.

Učedníci usinali při modlitbě.

Petr se vytahoval, a pak zapřel Krista.

Marta byla tak trochu workoholička.

Její sestra Marie zas nebyla zrovna akční.

Marie Magdaléna byla prostitutka, a ještě k tomu posedlá.

Samařská žena byla několikrát rozvedená a šla „na hromádce“.

Zacheus byl malý a zakomplexovaný a živil se daňovými podvodky.

Pavel byl cholerik a občas si neviděl do úst.

Timotej mival žaludeční potíže.

První svatořečený byl lotr po pravici.

...TAK SE NELEKNI, KDYBY PÁN POČÍTAL I S TEBOU!

(inspirované z internetu, upravilo a rozšířilo kj)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Pá 6. 3. - 19.00 hod.	Karel Plíhal – recitál známého folkového zpěváka. Předprodej vstupenek v Kulturním a informačním centru čp.30, tel:465 641 371 Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 15. 3. - 18.00 hod.	Do Vladivostoku na kole na zmrzlinu Beseda s cestovatelem Janem Tomšíčkem Sál na faře v Jablonném nad Orlicí
Po 16. 3. - 18.00 hod.	Peklo s princeznou – pohádka ČR Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 22. 3.	Misijní koláč 8.00 mše svatá, po mši setkání farníků v Orlovně v Dolní Čermné
Ne 22. 3. - 18.00 hod.	Dřevořezby Vladimír Beneš, Štefan Hrudka Výstava potrvá do 9. 5. 2009 Kulturní a informační centrum čp. 30 v Jablonném nad Orlicí

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V březnu 2009 oslaví:

89 let	paní Marie Šedajová	z Verměřovic	75 let	pan Josef Marek	z Petrovic
85 let	paní Ludmila Páchová	z Dolní Čermné	74 let	paní Markéta Faltejsková	z Dolní Čermné
85 let	paní Miluška Bednářová	z Petrovic	72 let	paní Ludmila Marešová	z Dolní Čermné
85 let	paní Věra Mlynářová	z Verměřovic	71 let	pan Jan Hubálek	z Dolní Čermné
83 let	paní Anna Mačátová	z Horní Čermné	65 let	paní Marie Pecháčková	z Dolní Čermné
82 let	paní Matylda Motlová	z Dolní Čermné, nyní bytem v Lanškrouně	65 let	paní Alena Niklová	z Dolní Čermné
80 let	paní Libuše Jandová	z Dolní Čermné	65 let	paní Vítězslava Venclová	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Křivohlávková	z Dolní Čermné	60 let	paní Magdalena Formánková	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Pecháčková	z Dolní Čermné	60 let	pan Josef Dušek	z Petrovic
78 let	paní Drahomíra Mačátová	z Petrovic	55 let	pan Vladimír Janda	z Dolní Čermné
78 let	pan Josef Lorenc	z Horní Čermné	55 let	paní Miroslava Němečková	z Dolní Čermné
77 let	paní Zdenka Dušková	z Petrovic	55 let	pan Josef Faltus	z Dolní Čermné
77 let	paní Jarmila Vávrová	z Dolní Čermné	55 let	paní Růžena Marešová	z Dolní Čermné
76 let	pan Josef Klekar	z Dolní Čermné	50 let	paní Soňa Výprachtická	z Verměřovic
75 let	pan Josef Krobot	z Dolní Čermné	50 let	paní Hana Menclová	z Dolní Čermné

Všem oslavencům srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 28. 1. 2009 s paní Jarmilou Mikulovou z Dolní Čermné
v Lanškrouně (v obřadní síni) 7. 2. 2009 s paní Marií Kovářovou z Letovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Březen 2009				
1. 3.	Ne	1. neděle postní	7.30	Havlíčkoví 241
			10.30	Vágnerovi 102
8. 3.	Ne	2. neděle postní	7.30	p.Kunertová 177
15. 3.	Ne	3. neděle postní	7.30	Filáčkoví 332
			10.30	Nastoupilovi 303
22. 3.	Ne	4. neděle postní	7.30	Müllerovi 177
29. 3.	Ne	5. neděle postní	7.30	Bláhovi 457
			10.30	Pecháčkoví 330

Duben 2009				
5. 4.	Ne	Květná neděle	7.00	Menclovi 193
9. 4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Formánkoví 202
10. 4.	Pá	Velký pátek	18.00	Faltusovi 128
12. 4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční	7.30	Marešovi 172
			10.30	Jurenkovi 160
13. 4.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	Kunertovi 125
19. 4.	Ne	2. neděle velikonoční	7.30	Zpěvákovi 195
26. 4.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	Formánkoví 83
			10.00	Kunertovi 458

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

1. neděle postní
1. března 2009
10. týden / 2009

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

2. března - pondělí po 1. neděli postní
18.00 Dolní Čermná – za uzdravení nemocné
3. března - úterý po 1. neděli postní
4. března - středa po 1. neděli postní, sv. Kazimíra
18.00 Dolní Čermná – za Marii a Růženu Andrlovy
5. března - čtvrtek po 1. neděli postní
7.30 Dolní Čermná – na úmysl dárců
18.00 Verměřovice – za Bedřicha a Leoše Kroaovy
6. března - pátek po 1. neděli postní, první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – za Ludvíka Plháka, švagra Hynka, oboje rodiče a duše v očistci
7. března - sobota po 1. neděli postní, první sobota v měsíci, sv. Perpetuy a Felicity, mučednic
7.30 Dolní Čermná – na úmysl dárců
17.00 Verměřovice – za Leopolda Hubálka a oboje rodiče

8. března - neděle – 2. postní

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za Františka a Otýlii Andrlovy a syna Josefa
Petrovice - 9.00 h. – za Josefa Nováka a manželku Jaroslavu
Dolní Čermná - 10.30 h. – za farníky

Dolní Čermná - 15.00 h. - pobožnost Křížové cesty

Odklizení sněhu okolo farního kostela v Dolní Čermné:

V týdnu od 2. 3. - do 8. 3. 2009: *Faltus Robert a Faltus Ondřej*

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 15.00 h. – do 17.00 h. zpovídá P. Ján Kubis, administrátor v Dolní Dobrouči, od 17.00 h. – do 17.55 h. zpovídá P. Pavel Seidl, v pátek od 17.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 16.00 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	2. 3.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	pondělí	2. 3.	17.30 h..	kostel Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	pondělí	2. 3.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
Dětské klubíčko	středa	4. 3.	8.30 h.	fara Dolní Čermná
biblická hodina	středa	4. 3.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	středa čtvrtek pátek	4. 3. 5. 3. 6. 3.	dopoledne dopoledne dopoledne	Dolní Čermná, Verměřovice Dolní Čermná Dolní Čermná, Petrovice
farní knihovna	pátek	6. 3.	16.00 – 17.00 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	pátek	6. 3.	18.30 h..	kostel Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	6. 3.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	neděle	8. 3.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	neděle	8. 3.	15.00 h..	kostel Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, BŘEZEN 2009

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 12. března 2009, Poutník vyjde 29. března 2009

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková,

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.